

V Překladačské soutěži Jiřího Levého zvítězila Petra Johana Poncarová, doktorandka Ústavu anglofonních literatur a kultur FF UK

Ve 25. ročníku soutěže byla Petra Johana Poncarová oceněna za překlad prvních dvou kapitol románu *Deireadh an Fhoghair* (*Konec podzimu*) skotského gaelsky píšícího autora Tormoda Caimbeula. O úspěchu překladatelky informovala Česká televize, koncem srpna vyšel mírně zkrácený soutěžní překlad v měsíčníku pro světovou literaturu PLAV.

„Caimbeul je asi nejvýznamnějším gaelsky píšícím prozaikem 20. století, na čemž se shoduje řada vlivných kritiků. Přesto paradoxně o jeho díle i tomto románu, ačkoli se považuje za absolutní vrchol gaelské prózy, existuje jen velmi málo kritické literatury a zatím nebyl přeložen do žádného dalšího jazyka, ani do angličtiny,“ uvedla Petra Johana Poncarová v obsáhlém rozhovoru pro portál iLiteratura.

Překladatelskou soutěž Jiřího Levého, která je určena pro mladé překladaatele do 35 let, vyhlašuje každoročně Obec překladatelů již od roku 1992 v různých kategoriích. Mezi laureáty ceny Jiřího Levého patří nejlepší současní čeští překladatelé (Viktor Janiš, Stanislav Rubáš, Alice Flemrová, Pavel Drábek, Mariana Machová); v porotě zasedají špičkoví překladatelé z různých jazykových oborů: anglisté Ladislav Šenkyřík (překladatel Iana McEwana, Kurta Vonneguta, Vladimira Nabokova aj.) a Miroslav Jindra (překladatel Josepha Hellera, Leonarda Cohena, Michaela Cunninghama aj.).

Petra Johana Poncarová (1988) je pravděpodobně jediná Češka ovládající gaelštinu. Vystudovala anglistiku a skandinavistiku na FF UK, v současné době dokončuje doktorát a specializuje se právě na skotskou gaelštinu. Studovala na ostrově Skye a pracovala v gaelském nakladatelství na ostrově Lewis. Její překlady básní Christophera Whytea jsou vůbec prvními překlady z gaelštiny do češtiny, nyní připravuje antologii moderní gaelské literatury v českém překladu. Překládá i beletrii z angličtiny pro nakladatelství Argo a Host.

Překlad nejslavnější básně Christophera Whytea *Čínský brouk*, v níž autor popisuje svůj vztah ke gaelštině:

Christopher Whyte

An Daolag Shìonach

Ann an ceàrn àraidh de Shìona,
san iar-dheas, nach fhada bho bheanntan Iunnàn,
tha gnè ùbhlan rim faighinn
a tha cho anabarrach taitneach
's gum biodh na h-ìompairean o shean a' cosg
an òir rin ceannach, is gan tairgse
aig fèistean 's cuirmeannan san àros mhòr.
Ach cha robh dìreach blas nan ubhal orra.
Leugh mi gu robh daolag coireach ri sin,
nach fhaighear ach air craobhan na ceàirn ud,
's a dh'fhàgas uighean airson tràth an cinntinn
an cridhe nan ubhal. Chan fhan iad fada ann
ach thèid cùbhraidheachd iongantach
a sgaoileadh feadh gach meas. An dèidh don chnuimh
a sgiathan a shìneadh a-mach is teicheadh,
chan fhàgar lorg de fantainn ann ach sgleò
òmarach an lì an ubhail, 's boladh
mìorbhaileach a dh'fhairtlich e
air sgoilearan is gàirnealairan
na cùirt gu lèir a mhìneachadh.

'S e sin a nì mi leis a' chànain seo.

Christopher Whyte

Čínský brouk

V jisté části Číny,
na jihozápadě, poblíž junnanského pohoří,
se vyskytuje druh jablek,
která jsou tak neobyčejně chutná,
že císaři odedávna nešetřili zlatem,
aby si je opatřili, a mohli je pak nabízet
na slavnostech a hostinách ve velké síni.
Ale nechutnala pouze po jablkách.
Četl jsem, že za to mohl jistý brouk,
který žije jen ve stromech v onom kraji,
a klade vajíčka, jež rostou
v samém srdci jablek. Nezůstanou tam dlouho,
ale zanechají po sobě podivuhodné aroma,
jež prostupuje každý plod. Poté, co larva
roztáhne křídla a odletí, zůstane po ní jen
jantarový nádech v barvě slupky
a zázračná vůně, jež mátlá
všechny dvorské učence a zahradníky,
kteří se ji marně pokoušeli vysvětlit.

A přesně totéž dělám s touto řečí.